

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 414/2019
11.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Николић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Републике Србије – Филијала Лесковац, ради накнаде штете, решавајући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суд у Нишу и Вишег суда у Лесковцу за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Лесковцу П1 628/17 од 24.09.2018. године, на седници одржаној 11.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Лесковцу П1 628/17 од 24.09.2018. године, стварно је надлежан Виши суд у Лесковцу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 628/17 од 24.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне и стварне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање надлежним фондовима за ПИО и здравствено осигурање, за период од 01.11.2012. године до 22.02.2013. године и то: износ од 2.786,06 динара на име доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, као и допринос за здравствено осигурање у износу од 1.103,71 динара, са законском затезном каматом почев од 09.01.2016. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 42.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и због одлуке о трошковима поступка.

Решењем Гж1 15/19 од 11.06.2019. године Виши суд у Лесковцу се огласио стварно ненадлежним за одлучивање по изјављеној жалби и списе је доставио Апелационом суду у Нишу као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Нишу није прихватио своју стварну надлежност па је списе уз пропратни акт Гж 3413/2019 од 16.07.2019. године доставио Врховном касационом суду са предлогом за решавање насталог сукоба стварне надлежности.

-2-

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) утврдио да је за одлучивање о изјављеној жалби тужене у другом степену сварно надлежан Виши суд у Лесковцу.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, са изменама) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, на решење о грађанско правним споровима; на пресуду у споровима мале вредности; у извршним и ванпарничним поступцима. Према члану 24. став 1. тачка 3. наведеног закона, апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанско-правним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Из садржине судске заштите која се у овом поступку тражи, произлази да се не ради о спору из радног односа. Наиме, поступак у овом спору је вођен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку којим је прописан поступак у споровима мале вредности. Тужилац је у тужби поднетој 06.09.2017. године истакао имовински захтев за уплату доприноса на име обавезног пензијског и инвалидског и здравственог осигурања, за време за које је као незапослено лице остваривао право на новчану накнаду за време незапослености, о којем је одлучено побијаном првостепеном пресудом, због чега се не ради о тужбеном захтеву против послодавца за уплату доприноса као саставног дела бруто зараде, што би представљало спор из радног односа, већ се ради о спору мале вредности у коме новчано потраживање не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

То даље подразумева да је Виши суд у Лесковцу стварно надлежан да одлучи о изјављеној жалби тужене применом цитиране одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

На основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП је одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић